అమ్మ ఒక బొమ్మ నాన్న ఒక బొమ్మ

సిరులొలికే చిన్నారి మనసులోని మాటల మూట – నెలకొక్కటి..!

ఈ ఆదివారం సాయంత్రం మా ఫ్రెండ్స్ ఎవరూ ఆడుకోవడానికి రాలేదు.. నేనూ, నానీ మా గుమ్మం ముందే కూర్చుని ఏవో కబుర్లు చెప్పుకుంటుంటే నాన్న లోపలనించి పిలిచారు.. మేము లేచి లోపలికి వెళ్ళగానే "ఇవాళ టివిలో మంచి సినిమా వస్తుంది.. చూస్తారా?" అన్నారు..

అమ్మ పక్కనించి "హిందీ సినిమా వాళ్ళకేమి అర్థం అవుతుంది చెప్పండి" అంటే "చూసినంతవరకు చూడనీలే" అని నాన్న అనగానే మేమిద్దరం నాన్నకి చెరోవైపు చేరిపోయాము.

ఆ సినిమా పేరు 'సీతా ఔర్ గీతా" అంట.. మొదట్లో ఏమీ అర్థం కాకపోయినా ఒకేలా ఉన్న ఇద్దరు అమ్మాయిలని చూసేసరికి అలా కూర్చుండిపోయాము.. ఇద్దరూ అక్క చెల్లెళ్ళే అయినా చిన్నప్పుడే విడిపోతారంట.. ఒకమ్మాయితో వాళ్ళ చుట్టాలు ఎంత పని చేయించినా, ఎంత తిట్టినా ఏమీ అనదు.. ఇంకో అమ్మాయి మాత్రం అందరితో పోట్లాడుతూ అందరినీ భయపెడుతూ ఉంటుంది.. తర్వాత వాళ్ళిద్దరూ ఒకరి ఇంట్లోకి ఇంకొకరు మారి ఆ చుట్టాలని తెగ ఏడిపించడం భలే నచ్చాయి.. నాన్న మధ్య మధ్యలో కథ చెప్తుంటే ఇంకా బాగా అర్థం అయింది..

అప్పటి నించి మమ్మల్ని కూడా మామూలు సినిమాలు చూడనిచ్చేవారు.. లేకపోతే ఇదివరకు వినాయక విజయం, భక్త ప్రహ్లాద, ఆంధ్రకేసరి, సీతారామరాజు ఇలాంటి సినిమాలైతేనే టివి దగ్గరికి రానిచ్చేవారు..

తర్వాత రోజు స్కూల్ కెళ్ళి నేను ఆ సినిమా కథని లంచ్ టైంలో మా ఫ్రెండ్స్ అందరికీ చెప్పేదాన్ని.. అందులో నేను కథలు బాగా చెప్తానని అందరూ అంటారు.. అందుకే వాళ్ళందరూ ఎప్పుడు లంచ్ టైం అవుతుందా అని ఎదురు చూస్తుంటారు..

మళ్ళీ ఆదివారం వచ్చింది.. పొద్దున్నే నేను పాలు, నాన్న కాఫీ తాగి సంచి పట్టుకుని మస్తాన్ షాప్ కి వెళ్ళాము, మటన్ తీసుకురావడనికి.. ఆ పక్కనే ఉన్న కూరగాయల కొట్టులో కొత్తిమీర, పుదీనా కట్టలు తీసుకుని ఇంటికి వచ్చాము..

నాన్నా సంచి అమ్మకిస్తూ "ఇదిగో నువ్వు చెప్పినవన్నీ తెచ్చాను" అనగానే "ఆ పుదీనా కట్టల్ని వాళ్ళకిచ్చి ఆకులు వొలవమని చెప్పండి" అంది.. వెంటనే మేమిద్దరం "అబ్బా ఇప్పుడా!" అని ఒకేసారి అన్నాము..

"ఎంతసేపురా 10 నిమిషాల్లో అయిపోతుంది. అమ్మ మన కోసం కష్టపడి మటన్ కూర, పులావ్ చేసిపెడుతుంది కదా.. ఈ మాత్రం హెల్ప్ చేయకపోతే ఎలా!" అని నాన్న గబగబా పాత న్యూస్ పేపర్, పుదీనా కట్టలు తెచ్చి మాముందు పెట్టారు..

అమ్మ పులావు వండుతుందంటే నాన్నెంటో భలే సంతోషంగా ఉంటారు.. హడావిడిగా ఇల్లంతా తిరిగేస్తూ అమ్మ ఏం పని చెప్పినా ఠకీమని చేసేస్తారు.. ఇవాళైతే అమ్మ అడగకుండానే ఉల్లిపాయలు కూడా కోసేస్తున్నారు!!

మధ్యాహ్నం అన్నాలు అవ్వగానే వక్కపొడి వేసుకుంటూ "అహా ఇవాళ కురా, పులావ్ రెండూ బ్రహ్మాండంగా కుదిరాయి కదా" అని "ఇంక సాయకాలం టివి వాడు ఒక మంచి సినిమా వేసేస్తే ఈ ఆదివారాన్ని ఆనందంగా ముగించేయొచ్చు" అన్నారు..

నాన్న అనుకున్నట్టుగానే ఆ సాయంత్రం ఒక ఛానెల్‌లో మంచి సినిమా వస్తుందంట.. మాక్కూడా చెప్పారు చూడమని.. అంతే,

నేనూ నానీ కారప్పూస గిన్నె పట్టుకుని టివి దగ్గరికి వచ్చేశాము..

సినిమా పేరు 'లేత మనసులు' అంట.. ఇందులో కూడా ఇద్దరు కవలపిల్లలు ఉన్నారు.. కానీ వాళ్ళ అమ్మానాన్నలు ఎందుకో పోట్లాడుకుని వాళ్ళిద్దర్నీ చెరొకళ్ళు తీసుకెళ్ళిపోతారు.. ఆ పిల్లలిద్దరూ ఒకసారి పిక్నిక్ లో అనుకోకుండా కలుసుకుని వాళ్ళిద్దరూ అక్కా చెల్లెళ్లే అని తెలుసుకుంటారు.. అప్పటినించి వాళ్ళిద్దరు వాళ్ళ అమ్మానాన్నని కలపడానికి చాలా ప్రయత్నించి చివరికి ఇద్దరూ కలిసి ఇంట్లోంచి పారిపోయి తిరుపతి కొండకి వెళ్తారు..

సినిమాలో చివరికి అందరూ కలుసుకున్నా ముందు మాత్రం వాళ్ళని చూస్తే పాపం అనిపించింది.. అంత మంచి అమ్మా నాన్నా ఉన్నా వేరువేరుగా పెరుగుతారు.. మరుసటిరోజు మా ఫ్రెండ్స్ కి ఈ కథ చెప్పగానే శ్రీలత అంది "మా పక్కింట్లో ఉండే అనూరాధ వాళ్ళ అమ్మానాన్న కూడా అంతే, వేరువేరుగా ఉంటారు.. అనురాధకి ఒక అన్నయ్య కూడా ఉన్నాడంట.. ఆ అబ్బాయి వాళ్ళ నాన్న గారి దగ్గర ఉంటారంట.. వాళ్ళెప్పుడూ వీళ్ళని చూడటానికి రాలేదు!"

సాయంత్రం ఇంటికి వస్తుంటే నానీతో అన్నా 'నిన్న సినిమాలోనే కాదు మా ఫ్రెండ్ వాళ్ళ పక్కింట్లో కూడా అమ్మానాన్నలు వేరుగా ఉన్నారు' అని శ్రీలత చెప్పిన అనూరాధ వాళ్ళ గురించి చెప్పాను.. తర్వాత నాన్న టివీలో అంత మంచి సినిమాలు రాలేదని మమ్మల్ని చూడనీయకపోయినా బయట థియేటర్ కి తీసుకెళ్ళి మరీ చూపించారు..

ఒకరోజు చాలా హుషారుగా వచ్చి అమ్మతో "షోలే మళ్ళీ వచ్చింది.. ఈ శుక్రవారం వెళ్దాం.." అని చెప్పి మాతో ఆ సినిమా గురించి చెప్పడం మొదలుపెట్టారు.. వాళ్ళు చదువుకునే రోజుల్లో ఆ సినిమా వచ్చినప్పుడు టికెట్స్ దొరక్క ఎంత కష్టపడ్డారో, చూసిన తర్వాత బాగా నచ్చి మళ్ళీ ఎన్నిసార్లు చూసారో, మొదటిసారి చూసినప్పుడు అమ్మకి కూడా ఎంత బాగా నచ్చేసిందో.. ఇలా చెప్తుంటే మధ్యలో నానీకి "అయితే మమ్మల్ని కూడా తీసుకెళ్తారా నాన్నా?" అనడిగాడు.. ఎందుకంటే చాలాసార్లు మమ్మల్ని అమ్మమ్మ వాళ్ళ ఇంట్లో వదిలేసి వాళ్ళిద్దరే వెళ్ళిపోతారు సినిమాలకి..

"మీరు కూడా వస్తున్నారా.. అందుకే ఇంతలా చెప్తున్నా దాని గురించి" అన్నారు.. ఇక మేమిద్దరం శుక్రవారం ఎప్పుడొస్తుందా అని చూడటం మొదలుపెట్టాం.. మా ఫ్రెండ్స్ కి కూడా చెప్పేసాము..

శుక్రవారం సాయంత్రం అయితే ఇంటికి తొందరగా వెళ్ళాలని ఫాస్ట్‌గా పోనివ్వమని సాంబయ్యని తెగ హడావిడి పెట్టేసాడు నాని.. రిక్షా ఇంకా సరిగ్గా ఆగకుండానే ఇద్దరం ఒక్క దూకు దూకి ఇంట్లోకి పరిగెత్తుకుంటూ వెళ్ళాము.. బయట చెప్పులు విడుస్తుంటే లోపలనించి పెద్దపెద్దగా మాటలు వినబడుతున్నాయి..

ఎవరా అని చూస్తే అమ్మా నాన్నే! వాళ్ళే ఎందుకో గట్టిగా మాట్లాడుకుంటున్నారు.. నాన్న ఎప్పుడు అంత గట్టిగా మాట్లాడటం మేము వినలేదు.. "నీ మాట నీదే కానీ నేను చెప్పేది కాస్త కూడా పట్టించుకోవుగా!" అంటూ అమ్మని అంటుంటే, అమ్మ ఇంకా గట్టిగా "అదే నేను మిమ్మల్ని అడుగుతున్నా.. నా మాట గురించి ఆలోచించొచ్చు కదా!" అనంది..

"ఇప్పటి వరకూ విన్నవి చాలుగానీ ఇంక మాట్లాడకు" అని ఇంకాస్త గట్టిగా అన్నారు.. నాకైతే చాలా భయం వేసింది.. నెమ్మదిగా వెళ్ళి బట్టలు మార్చుకుంటుంటే నానీ "సినిమాకి ఎన్నింటికి వెళ్దాం నాన్నా?" అని అడగటం వినిపించింది.. అంతే నాన్న కోపంగా "సినిమా లేదు గినిమా లేదు.. పోయి స్నానం చేసి పుస్తకాలు తియ్యండి ఇద్దరూ" అని గట్టిగా అరిచారు..

నానీ నెమ్మదిగా నాదగ్గరకొచ్చి "ఏమైందక్కా? నాన్నెందుకు అంత కోపంగా ఉన్నారు?" అనడిగితే "అమ్మా నాన్నా పోట్లాడుకుంటున్నారు" అని నేను కూడా నెమ్మదిగా చెప్పా.. తర్వాత మేమిద్దరం అస్సలు శబ్దం చేయకుండా కూర్చుని చదువుకోవడం మొదలుపెట్టాం..

తర్వాత మా ఇద్దరికీ అన్నం పెట్టేటప్పుడు అమ్మ మాటిమాటికీ కళ్ళు తుడుచుకుంటుంది.. మేము అన్నం తినగానే తను అన్నం

తినకుండానే వెళ్ళి పడుకుంది.. "ఇలా అన్నం మానేసి ఎవర్ని సాధిద్దామని" అని నాన్న తన పళ్ళెం ఠంగ్ మని శబ్దం వచ్చేలా పడేసి అన్నం పెట్టుకోవడం మొదలుపెట్టారు.. మేమిద్దరం నెమ్మదిగా వెళ్ళి పడుకుండిపోయాము..

మరుసటిరోజు పొద్దున్న లేచేసరికి ఇల్లు చాలా నిశ్శబ్దంగా ఉంది.. మామూలుగా అయితే అమ్మ ఏవేవో మాట్లాడుతూ మమ్మల్ని స్కూల్ కు రెడీ చేస్తుంది.. నాకైతే సాంబయ్య ఎప్పుడొస్తాడా, స్కూల్ కి ఎంత తొందరగా వెళ్దామా అనిపించింది..

అప్పటినించీ అమ్మా నాన్నా ఇద్దరూ అస్సలు మాట్లాడుకోవటం లేదు.. మాతో కూడా 'స్నానం చెయ్యి' 'పాలు తాగు' 'హోం వర్క్ పూర్తయిందా' అనే గానీ ఇంకేమీ అడగటంలేదు..

"ఈ మరకలన్నీ ఏంటి.. ఇది అసలు ఉతికిన టవలేనా! సిరీ, మీ అమ్మని ఇంకో టవల్ ఇమ్మను".. "అన్నమా, బియ్యమా? ఇంత పలుకుల్లా ఉంటే గొంతెలా దిగుతుంది" అని నాన్న, "కాఫీపొడి అయిపోవచ్చని చెప్పి ఎన్నాళ్ళు అయింది! ప్రతీది నేనే చూసుకుని నేనే తెచ్చుకోవాలంటే ఎక్కడ కుదురుతుంది.. ఒరే నానీ, మీ నాన్నతో చెప్పు రేపొద్దున్న కాఫీ కావాలంటే సాయంత్రం కాఫీ పౌడర్ తేవాలని" అంటూ అమ్మ! ఇలా ఇద్దరూ మాతోనే మాట్లాడుతూ పనులు చేయించుకుంటున్నారు..

మేమిద్దరం కూడా ప్రశ్నలేమీ అడగకుండా వాళ్ళు ఏం చెపితే అది గబగబా చేసేస్తున్నాము.. నాకంటే పాపం నానీకి ఇంకా భయం వేస్తున్నట్లుంది.. ఎప్పుడూ నా పక్కనే ఉంటున్నాడు.. రాత్రి హోం వర్క్ చేసేసిన తర్వాత ఆకలైనా అమ్మకి చెప్పడం లేదు.. అమ్మ ఎప్పుడు పెడితే అప్పుడే తినేసి, నాతో పాటే నా మంచం మీదే పడుకుంటున్నాడు..

ఒకరోజు స్కూల్లో క్లాస్‌లో ఉంటే నానీ వాళ్ళ క్లాస్ అబ్బాయి వచ్చి మా టీచర్ ని ఎక్స్‌క్యూజ్ అడిగి, నన్ను వాళ్ళ టీచర్ పిలుస్తున్నారని తీసుకెళ్ళాడు.. మళ్ళీ ఈ నానీగాడు ఏం చేసాడో అనుకుంటూ వెళ్ళాను..

నన్ను చూడగానే వాళ్ళ టీచర్ "సిరీ, మీ తమ్ముడికి చాలా జ్వరంగా ఉంది.. నేను రిక్షా పిలిపిస్తాను ఇంటికి తీసుకెళ్ళు" అన్నారు.. వెంటనే నానీ కోసం చూస్తే వాడు పక్కనే బెంచీలో పడుకుని ఉన్నాడు.. ముందే డబ్బులిచ్చేసి టీచర్ గారే దగ్గరుండి మా ఇద్దర్నీ రిక్షా ఎక్కించారు.. నా వళ్ళో తలపెట్టుకుని పడుకున్న నానీని చూస్తే నాకు చాలా ఏడుపు వచ్చేసింది..

ఆ టైం లో అమ్మానాన్నా ఇద్దరూ ఇంట్లో ఉండరు కాబట్టి అమ్మమ్మ వాళ్ళింటికి తీసుకెళ్ళమని రిక్షా అబ్బాయికి చెప్పాను.. మమ్మల్ని చూడగానే అమ్మమ్మ చాలా కంగారు పడింది.. నానీని గబగబా ఇంట్లోకి తీసుకెళ్ళి, బలవంతంగా పాలు తాగించి టాబ్లెట్ వేసింది.. చిన్న తడి టవల్ తల మీద పెట్టి నెమ్మదిగా వత్తుతూ "సిరీ, ఇంత జ్వరంలో వీడిని స్కూల్ కి ఎందుకు పంపింది మీ అమ్మ" అనడిగితే "అమ్మకి తెలీదుగా అమ్మమ్మా.. వీడు కూడా అస్సలేమీ చెప్పలేదు" అన్నాను..

ఇంకో గంట తర్వాత కూడా జ్వరం అస్సలు కొంచెం కూడా తగ్గకపోతే తాతయ్య హాస్పిటల్ కి తీసుకెళ్ళడానికి వాడిని నెమ్మదిగా లేపుతుంటే కళ్ళు కొంచెం తెరిచి "అక్కా" అంటూ నా చెయ్యి పట్టుకుని వదలకపోతే తాతయ్య నన్ను కూడా రమ్మన్నారు.. తిరిగొచ్చిన తర్వాత మా ఇంటికి కాల్ చేసారు.. అప్పటికి అమ్మ వచ్చినట్లుంది, నానీ సంగతి వినగానే వెంటనే వచ్చేసింది..

నానీని స్కూల్ కి ఎందుకు పంపావని అంటున్న అమ్మమ్మతో అమ్మ "బాలేదని తెలిస్తే ఎందుకు పంపుతానమ్మా?" అంటే, "మరి అంత జ్వరం అప్పటికప్పుడు ఎలా వస్తుంది? ఎప్పుడూ ఎగురుతూ గెంతులు వేస్తూ అల్లరి చేసేవాడు నెమ్మదిగా ఉంటే అనుమానమన్నా రాలేదా నీకు!" అని ఇంకాస్త గట్టిగా అడిగింది.. అమ్మ ఏం చెప్పలేదు.. అసలు అమ్మమ్మకి తెలీదుగా మేమిద్దరం చాలా రోజులనించి ఇంట్లో అసలు అల్లరి చేయటం లేదని!

తాతయ్య ఆ రాత్రి నానీని అక్కడే ఉంచమన్నారు.. నేనూ, అమ్మా ఇంటికి వచ్చేసరికే నాన్న ఉన్నారు.. అమ్మ గబగబా వెళ్ళి "నానీకి మంటల జ్వరమండి.. స్కూల్ నుంచి మధ్యాహ్నమే సిరితో పంపించేసారంట" అని చెప్పింది.. నాన్న కూడా కంగారుగా "అవునా.. ఏడీ వాడు?" అనడిగితే తాతయ్య వాళ్ళింట్లోనే ఉంచేసిన సంగతి చెప్పింది..

నాన్న హడావిడిగా వెళ్ళారు అక్కడికి.. కాసేపైన తర్వాత వచ్చి "ఇంత సడెన్ గా అంత జ్వరం ఎలా వచ్చిందంటావ్?" అంటూ అమ్మ దగ్గరే కూర్చున్నారు.. అప్పుడనుకున్నా 'హమ్మయ్యా అమ్మానాన్నా మళ్ళీ మాట్లాడుకుంటున్నారు' అని.. సంతోషం వేసింది కానీ అంతలోనే జ్వరంతో పడుకున్న నానీ గుర్తొచ్చి ఏడుపు వచ్చింది.. అన్నం కూడా తినబుద్దికాలేదు.. అమ్మే ముద్దలు కలిపి పెడితే తిని పడుకున్నా..

"సిరి సిరీ.. ఒకసారి లేమ్మా" నన్ను లేపుతున్న నాన్న గొంతు వినబడుతుంది.. 'అప్పుడే పొద్దున్న అయిపోయిందా!' అనుకుని కళ్ళు తెరిస్తే ఇంకా లైట్ వెలుగుతూ కిటికీలోంచి చీకటిగానే అనిపించింది.. "ఒక్క ఐదు నిమిషాలు లేమ్మా.. అమ్మమ్మ వాళ్ళింటికెళ్ళి పడుకుందువు గానీ" అని నన్ను లేపి మంచోబెట్టారు.. ఇప్పుడు అమ్మమ్మ వాళ్ళింటికి ఎందుకో అనుకున్నా!

నిద్రలో ఎప్పుడు అమ్మమ్మ వాళ్ళిల్లు వచ్చిందో తెలీదు.. మమ్మల్ని చూడగానే తాతయ్య వచ్చి నా చెయ్యి పట్టుకుని లోపలికి తీసుకెళ్ళారు.. అక్కడ మంచం మీద లేచి కూర్చుని నానీ ఏడుస్తూ ఉన్నాడు.. నన్ను చూడగానే అమ్మమ్మ "ఇదిగో మీ అక్క వచ్చేసింది ఇంక ఏడుపు ఆపేసి పడుకో నాన్నా.. మా మంచి నానీవి కదూ" అంటూ నన్ను మంచం మీద కూర్చోబెట్టింది..

పక్కనే తాతయ్యేమో అమ్మతో "ఉన్నట్టుండి నిద్రలోంచి లేచి అక్క ఏదని ఒకటే ఏడుపు.. మీ ఇంట్లో ఉంది రేపొద్దున్నే వచ్చేస్తుందంటే అసలు వింటేగా! ఇంక ఇంత రాత్రైనా మిమ్మల్ని లేపక తప్పలేదు" అని చెప్తున్నారు.. ఇక అందరం అక్కడే పడుకున్నాము..

పొద్దున్నే మళ్ళీ వాడిని హాస్పిటల్ కి తీసుకెళ్ళారు నాన్నా, తాతయ్య కలిసి.. నన్ను స్కూల్ కి కూడా పంపలేదు.. తిరిగొచ్చిన తర్వాత నాన్న అంటున్నారు "ఇది ఏదో భయం వలన వచ్చిన జ్వరం అంట.. దేన్నో చూసి దడుచుకుని ఉంటాడని డాక్టర్ అన్నారు".. అమ్మేమో "ఎందుకు భయపడ్డాడో ఏమిటో" అంటూ వెళ్ళి ఉప్పు తెచ్చి దిష్టి తీయడం మొదలుపెట్టింది..

ఆ రోజు కూడా అందరం అమ్మమ్మ వాళ్ళింట్లోనే ఉన్నాము.. సాయంత్రానికి వాడు కళ్ళు తెరిచి చూడటం మొదలుపెట్టాడు.. జ్వరం మొత్తం పోవడానికి 2 డేస్ పట్టింది.. ఇంక మా ఇంటికి వచ్చేసాక నానీకి నీరసంగా ఉందని అమ్మ కూడా సెలవు పెట్టి ఇంట్లో ఉండిపోయింది.. నేను కూడా స్కూల్ నించి రాగానే వాడి దగ్గరే కూర్చుని హోం వర్క్ చేసుకుంటున్నా..

"ఎలా ఉందిరా ఇప్పుడు?" అంటూ అమ్మమ్మ తాతయ్య వచ్చారు.. "ఇదిగో ఇప్పుడే పథ్యం తినిపిస్తున్నా" అంది అమ్మ.. 'అదేంటి అమ్మ వాడికి పెడుతుంది చారన్నం కదా.. అదేదో పథ్యం అంటుందేమిటి!'

నాన్న కూడా వచ్చేసారు ఆఫీస్‌నించి.. అంతలో తాతయ్య నానీతో "ఎంత కంగారు పెట్టేసావురా అందరినీ.. ఇంతకీ నీకు జ్వరం రాకముందు ఏదైనా భయం వేసేది చూసావా?" అనడిగారు.. నేను కూడా నా హోం వర్క్ ఆపేసి వాడి వంకే చూసాను.. వాడేమో "లేదు" అని తల అడ్డంగా ఊపాడు..

అమ్మేమో "లేదేంటి!! అంతలా ఉలికిలికి పడితేనూ.. అక్కని కూడా వదల్లేదు ఆ రెండు రోజులు" అంది..

నాన్న "మేమేమీ అనములే.. సరిగ్గా గుర్తు తెచ్చుకోరా.. మళ్ళీ ఇలా జ్వరం వస్తే ఎలా చెప్పు.. ఇప్పటికే నీ ఫ్రెండ్స్ అందరూ అడుగుతున్నారు, నువ్వు ఆడుకోవటానికి ఎప్పుడు వస్తావని" అన్నారు..

నానీ ఒకసారి నాన్న వైపు భయంగా చూసాడు.. తాతయ్య వాడిని వళ్ళో కూర్చోబెట్టుకుంటూ "భయపడకుండా చెప్పరా" అని మళ్ళీ అడిగారు..

వాడు అమ్మా నాన్న వైపు చూస్తూ "అప్పుడు సినిమాలో లాగా మీ ఇద్దరూ గట్టిగట్టిగా పోట్లాడుకున్నారు కదా.. అలా పోట్లాడుకుంటే అక్కనీ, నన్నూ వేరే వేరే ఇంటికి తీసుకెళ్ళిపోతారు కదా.." అని అన్నాడు..

ఎందుకో మరి ఎవ్వరూ ఏమీ మాట్లాడటం లేదు.. అమ్మమ్మ తాతయ్యేమో అమ్మానాన్న వంకే చూస్తున్నారు.. అమ్మ ఏడవడం మొదలుపెట్టేసింది.. నాన్న మాత్రం నానీని తాతయ్య దగ్గరనించి తీసుకుని "అలా సినిమాల్లో చూపించినట్లు ఎప్పుడూ బయట

జరగవురా" అంటే వాడు "అక్క వాళ్ళ ఫ్రెండ్ కూడా చెప్పింది, వాళ్ళ పక్కింటి ఆంటీ వాళ్ళు కూడా అలానే తీసుకెళ్ళిపోయారని.. మళ్ళీ వాళ్ళు ఎప్పుడూ చూసుకోలేదంట!!"..

"అసలు పిల్లల ముందు ఈ గొడవలేంటమ్మా!" అని అమ్మమ్మ ఏదో అనబోతుంటే నాన్న "మేమెప్పుడూ అలా చేయము సరేనా.. నువ్వెప్పుడూ అంటావే, అలా గాడ్ ప్రామిస్.. అయినా మేము మీ చేతుల్లో బొమ్మల్లాంటివాళ్ళం.. మేం చేసేవన్నీ మీకోసమే కదా.. బాటరీ అయిపోయినప్పుడు బొమ్మలు ఎలా గర్ర్ మని శబ్దాలు చేస్తాయో మా గొడవలు కూడా అంతే! మేము అమ్మమ్మ తాతయ్య అంత.. మీరు మా అంత అయిపోయాక కూడా అందరం ఒకేచోట ఉంటాం.. సరేనా?" అని అన్నారు..

తర్వాత అమ్మమ్మ అమ్మని లోపలికి తీసుకెళ్ళి ఏదో చెప్పింది.. తాతయ్యేమో "మనం నల్ల చెరుకులు తీసుకురావాలి.. మరవి మొయ్యడానికి తొందరగా అన్నం తినేసి మళ్ళీ బలం తెచ్చేసుకో" అని నానీతో అంటున్నారు..

నాకైతే అస్సలు అనిపించలేదు అమ్మానాన్నా మమ్మల్ని వేరే వేరే ఇంట్లో పెట్టేస్తారని.. పాపం నానీ ఇంకా చిన్నవాడుగా, అందుకే నా అంత బాగా తెలీదు!

నాన్న "ఇంక మిమ్మల్ని టివి జోలికి రానిచ్చేది లేదు" అంటూ రేడియో పెట్టారు.. అందులోంచి "కోడి ఒక కోనలో.. పుంజు ఒక కోనలో" అని ఏదో పాట వస్తుంది.. ఎందుకో మరి తకీమని అది కూడా ఆఫ్ చేసేసారు!!

ఇంతకీ నేనెవరంటే...

అందరికీ నమస్కారం .. మరేమో నా పేరు సిరి, థర్డ్ క్లాస్ 'బి 'సెక్షన్. ఇంకానేమో.. నాకు ఒక తమ్ముడు, నాని. వాడు సెకండ్ క్లాస్ 'బి 'సెక్షన్.. అమ్మ పేరు లక్ష్మి, స్కూల్లో టీచర్. కానీ మేము చదివే స్కూల్లో కాదు.. నాన్న పేరు రాజేంద్ర, పోస్ట్ ఆఫీసులో పని చేస్తారు. అమ్మానాన్నలకి నేనూ నానీ అంటే చాలా ఇష్టం. 'సిరి తల్లీ ' 'నాని బంగారూ ' అని ఎప్పుడూ మా చుట్టూనే ఉంటారు..కానీ హోం వర్క్ సరిగ్గా చేయకపోయినా, పరీక్షల్లో మంచి మార్కులు రాకపోయినా నాన్నకి నచ్చదు.. అలానే, ఇంట్లో వస్తువులు ఎక్కడివక్కడ పెట్టకపోయినా, డబ్బులు వృధా చేసినా అమ్మకి కోపం .. వాళ్ళకి ఇష్టం లేని పనులు చేయడం మాకూ ఇష్టం ఉండదు. నేనెక్కువ మాట్లాడతానని అమ్మ ఎప్పుడూ ముద్దుగా విసుక్కుంటుంది. అమ్మానాన్నకి పని ఉండి వాళ్ళతో మాట్లాడటానికి కుదరనప్పుడల్లా ఇలా వచ్చి ప్రతినెలా మీతో కబుర్లు చెప్తానేం ! సరేనా? అమ్మో..స్కూలు టైమౌతోంది..బై..